EBÛ BEKR TAMİSTÂNÎ

Evliyânın büyüklerinden. Ebû Bekr Tamistânî, Şiblî ve İbrâhîm Debbağ'ın sohbetlerinde bulundu. İran'da bulunan âlimler ile görüştü ve sohbet etti. Ömrünün sonuna doğru Nişâbûr'a gitti ve 340 (m. 951) senesinde orada vefât etti. Se'âdet güneşi ibâdeti fazla, kerem sahibi, kendine has yüksek hâllere sahip bir âlim idi.

Ebû Bekr Tamistânî buyurdu ki: "İnsanların en hayırlısı, haklı olsa bile karşısındakine sen haklısın diyebilendir."

"İnsanın nefsi ölmeden, kalbi hayat bulamaz."

"Nefs bir ateş gibidir. Yanar durur. Bir yandan söndürülse de başka taraftan parlar. Nefs hep böyledir. Bir taraftan yola getirilirse, öbür taraftan kötü iz yine görünür."

"Akıllı olan kimse, ihtiyâcı olduğu kadar konuşur ve fazlasından vazgeçer."

"Nefse uymaktan kurtulmak, dünyâ ni'metlerinin en büyüğüdür. Çünkü nefs, Allahü teâlâ ile kul arasındaki perdelerin en büyüğüdür."

"Ölüm, âhıret kapılarından bir kapıdır. Bu kapıdan geçmeyen, Allahü teâlâya kavuşamaz." "İlim, seni cehâletten kurtarır. Sen de Allahü teâlâya, seni ilimle cehâletten kurtarman için duâ et." "Kim, kendine konuşmayı adet edinmişse, ne kadar sussa yine konuşkanlardan sayılır." "Hakîkat, nefsin ölümünden ibârettir."

"Gâfillerdeki gaflet, dünyâyı imâr etmek için olduğu gibi, uyanıklardaki uyanıklık da, âhıreti ma'mûr etmek içindir."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 471

2) Hilyet-ül-evliyâ cild-10, sh. 282

3) Risâle-i Kuşeyrî sh. 177

4) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 121

5) İslâm Ahlâkı sh. 73